

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia dnia 10go Listopada. — Dnia 5go t. m. przybył do Braunau JO. Xiążę Trautmannsdorff-Weinsberg, jako C. K. nadworny Kommissarz dla uroczystego przyjęcia Najjaśniejszey, nowozaślubioney Cesarzowey Karoliny Augusty, wraz z W. Ochmistrzem Jey Cesarzkiej Mci, Hrabią Wurmbrandem, z W. Ochmistrząnią, Hrabnią Lazanką, tudzież z sześciu Damami pałacowemi i sześciu C. K. Szambelanami, do tego aktu uroczystego mianowanymi.

Skoro w tem mieście, stosownie do zawartej umowy, na czas uroczystego aktu od dawczego za neutralne uznanem, wszystkie do tego potrzebne przygotowania uczyniono, Najjaśniejsza, nowozaślubiona Cesarzowa, dnia 6go o pierwszej godzinie, w assistencyi mianowanego ze strony Bawarskiej Królewskiego Kommissarza Hrabiego Montgelasa, tudzież dotychczasney W. Ochmistrzyni swoiey, sześciu Dam pałacowych i sześciu Szambelanów Królewskich, przybyła do Braunau, i zajęła bramą Monarchijską, która ze strony Austriackiey ozdobiona była przepysznym łukiem tryumfalnym. Równie wspaniałą bramę tryumfalną wystawiono ze strony Bawarskiej na przeciwko, po lewym brzegu rzeki Inn. Batalion Królewsko-Bawarskich grenadyerów i dywizya kirysnierów assistowały wjazdowi, i stanęły na rynku po lewey stronie na przeciwko Cesarzsko Austriackiego woyska, składającego się z batalionu strzelców i dywizyi huzarów, które po prawem boku już było uszykowane. N. Cesarzowa z Dworem swoim wysiadła w domu zaiezdnym, przygotowanym dla siebie po lewey stronie rynku, a po niejakim wypocznieniu, w assistencyi Dworu Bawarskiego udała się do miejsca po prawey stronie rynku, naprzeciwko pomieszkania zaieznego, przygotowanego dla uroczystego iey osiebrania, gdzie już znajdował się C. K. Kommissarz, Xiążę Trautmannsdorff, z Dworem Cesarzsko-Austriackim.

Gdy Jey Cesarzsko-Królewska Mość na tronie zasiadła, a Dwór Ces. Austriacki

po prawey, Królewsko-Bawarski zaś po lewey stronie onegoż stanęły, miał naprzód C. K. Kommissarz, Xiążę Trautmannsdorff przemówię, oświadczając w niey cel poselstwa swiego, na którą Królewsko-Bawarski Kommissarz Hrabia Montgelas natychmiast odpowiedział. Sekretarze, ze strony Ces. Austriackiey i Królewsko-Bawarskiej do tego aktu osobno mianowani, odczytali potem pełnomocnictwa i dokumenta, które to ostatnie przez obudwoch Kommissarzow nadwornych podpisane i pieczęciami opatrzone zostały. Na to Dwór Królewsko-Bawarski pożegnał Jey Cesarzką Mość i został przypuszczonym do pocałowania ręki, poczem Królewsko Bawarski nadworny Kommissarz Hrabia Montgelas oddał N. Panię formalnie Cesarzsko Austriackiemu Kommissarzowi nadwornemu, Xięciu Trautmannsdorffowi, który ją natychmiast po pod rękę zaprowadził do pobocznego appartementu, przeznaczonego dla Dworu Austriackiego, i tam N. Pani przedstawił Jey W. Ochmistrza i W. Ochmistrząnię, tudzież Damy pałacowe i Szambelanow, których wszystkich Monarchini do pocałowania ręki przypuściła. Najłaskawsza uprzejmość i dobroć nieograniczona, jaką N. Pani przy pokłonaniu dotychczasowego Dworu swiego każdej osobie do niego należącej okazać, i równie sprzedająca łaskawość, z którą każdą osobę Cesarzkiego Dworu Austriackiego przyjąć raczyła, napelniła serca wszystkich nayszczelnym wzruszeniem i podziwieniem nayszczelnym, a oraz zaręczyła wierną miłość i przywiązanie, które sobie ta N. Monarchini zjednała, i które Ludy Austriackie wysokim Jey cnotom już wprzód poświęcają.

Po dopełnieniu tego aktu uroczystego, N. Cesarzowa raczyła przyjąć obiad, a to u niednegoż stołu z Cesarzsko Austriackim i Królewsko Bawarskim Dworem, poczem nastąpił iey wyjazd wśród ludu działy, bicia we dzwony, radośnych okrzyków i życzeń pomysłności ze strony niezliczonego mnóstwa ludu, który się tam był ze wszystkich okolic naciśnął.

N. Cesarz i Król, wyjechał w Piątek wieczorem, naprzeciwko N. Cesarzowcy z St. Poelten za Moek. Oboje NN. Cesarstwo

nocowali w St. Pölten, N. Pan w domu Urzędu cyrkułowego, a N. Pani w rezydencji Biskupskiej.

Dnia wczorajszego z rana N. Pan wyjechał z St. Pölten do Szenbrunu, a wrócić także i N. Pani udało się tym samym gościńcem. Wieczorem N. Pan powrócił do tutejszego zamku dworskiego.

Dzień dzisiejszy jest przeznaczony na publiczne zaślubienie NN. Cesarstwa Ichmość. Po południu N. Cesarzowa odprawi wjazd swój uroczysty do tutejszego głównego i stołecznego miasta, i do Kościoła XX. Augustyanów, gdzie ślub nastąpi. Potem będą u Dworu otwarte pokoje, i nastąpi publiczna wieczerza.

Ażeby ten dzień radości był oraz festy-nem najprzyzwoitszym dobroczynnemu sercu NN. Cesarstwa Ichmość, wyznaczył N. Pan z prywatnej kasy św.icy na wsparcie nuyuboższych klasz mieszkalców tutejszych sumę 200,000 ZR. WVV. z tym rozkazem, aby iedną trzecią część z tego w pomniejszych kwotach rozdać ubogim po parafiach, instytucjach i innych zakładach dobroczynności, dla sprawienia im dnia wesołego, a dwie trzecie części w większych kwotach w wsparcie prawdziwych ubogich domowych obrócić. To rozządanie dnia wczorajszego we wszystkich parafiach w mieście i po przedmieściach, przez Wydział umyślnie na to ustanowiony (składający się z Plebanów, policyynych Kommissarzy obwodowych, Radców magistratualnych i z Oyców Ubogich) uskutecznione, wzbudziło iednomyślnie życzenia pożytyności N. Cesarzowi i N. Cesarzowej.

Oprocz tego kazał N. Pan rozdać pewną sumę między dobrze zasłużonych woio-wników swoich, aby podobnież dzień ten wesoło obchodzili.

Z Wiednia dnia 11. Listopada. — Onegdaj około południa, N. Cesarzowa przyjechała do Szenbrunu. Od gościńca, który do C. K. Zamku letniego prowadzi, aż do tegoż zamku, uszykowane było C. K. woysko, a wystrzały z dział obwieściły iey przybycie. N. Pan w towarzystwie Jego Cesarzowicowskiej Mości i Arcyksiążęcia Następcy tronu i z resztą Rodziny swojej, powitał otoczony Dwerem N. Cesarzową przy wschodach zamkowych, gdzie wzięwszy Jey Cesarską Mość po pod rękę, zaprowadził Ją do apartamentów. Na dziedzińcu i w ogrodzie niezliczone mnóstwo ludu zgromadziło się dla powitania N. Podrózney, a gdy się N. Pan z Jey Cesarską Mością raoczył na ganku ukazać, zabrzmiało serdeczne i iednomyślnie: Niech żyje!

Potem N. Pan z Jey Cesarską Mością i z N. Rodziną swoją iadł obiad, a wstawczy od stołu powrócił do C. K. Zamku dworskiego.

N. Pani nocowała w Szenbrunie. Wczoray około południa N. Cesarz i wszyscy Arcyksiążęta i Arcyksiężniczki poiechali tam i odwiedzi N. Cesarzową, poczem powrócili do miasta.

Z Wiednia dnia 12. Listopada. — Uroczystość zaślubienia N. Cesarza i Króla z N. Karoliną Augustą, Królowną Bawarską, odprawiła się w Niedzielę dnia 10. t. m. sposobem następującym:

O godzinie 3ciey po południu, N. Cesarzowa w assistencyi W. Ochmistrza i W. Ochmistrzyni wyjechała incognito z Cesarskiego letniego zamku Szenbrunskiego do Terezyańskiej Akademii rycerskiej, na przedmieściu Wiednia położony, gdzie od zgromadzonych C. K. Szambelanów, tajnych Radców i służbę pełniących Dam pałacowych powitaną i do przygotowanego apartamentu wprowadzoną została. W pobliżkości stały sześciokonne karety do assistencyi podczas uroczystego wjazdu przygotowane, a za danym znakiem ruszył poczet w następującym porządku:

Oddział iazdy miejskiej; oddział C. K. iazdy; dway C. K. zaprzęgacze dworsey; C. K. Szambelani swoimi karetami sześciokonnemi, a mianowicie Hrabia Eugeniusz Wrba, Hrabia Jan Palfy, Hrabia Maxymilian Cavriani, Xiążę Prosper Sinzendorff, Xiążę Bathyany, Xiążę Colloredo - Mansfeld i Xiążę Jan Liechtenstein; C. K. Rady tajni swoimi karetami sześciokonnemi, a mianowicie Hrabia Ferdynand Palfy, Hrabia Józef Dietrichstein, Hrabia Antoni Apponyi, Hrabia Seilern, Hrabia Lazansky, Hrabia Erdödy, Hrabia Ugarte, Hrabia Karol Zichy, Xiążę Kohary, Xiążę Józef Palfy, Xiążę Esterhazy, Xiążę Auersperg i Xiążę Dietrichstein; koło wszystkich karet byli lokaje; dway C. K. zaprzęgacze dworsey; sześciu C. K. trębaczy dworskich; C. K. lberyz dworska; C. K. Szambelani służbę pełniący, i W. Ochmistrz Jey Cesarskiej Mości Hrabia Wurmbrand, — wszyscy karetami sześciokonnemi; oddział C. K. gwardyi trabantów. Potem iechała ośmiokonna kareta, w której N. Cesarzowa z W. Ochmistrzynią Hrabianą Lazanską siedziała, i przy której po obydwóch stronach C. K. gwardya przyboczna asystowała. Za niemi iechał oddział C. K. gwardyi konney Arciertów, oddział Królewsko-Węgierskiy gwardyi przyboczney, i 12 Dam pałaco-

wych służbę pełniących, w sześciokonnych karactach. Liczny korpus C. K. iazdy i oddział iazdy mieyskiej kończyły poczet.

Uroczysty wjazd wśród gromu dział i bicia we dzwony ciągnął się przez bramę Kärntner i ulicę tegoż nazwiska, przez rynek Eisen, Graben, Kohlmarkt, i przez rynek Sgo Michała do dworskiego Kościoła XX. Augustyanów.

Na całej drodze rozstawione było C. K. woysko w szeregach, po których obydwóch stronach stało mnóstwo ludu, wydającego radośne okrzyki podczas przyjazdu N. Pani.

N. Pan w towarzystwie N. Rodziny swojej, i w assistencyi całego C. K. Dworu przeszedł z Zamku dworskiego przez appartamenty do dworskiego Kościoła XX. Augustyanów, i powitał N. Cesarzową na wchodzie do Kościoła, gdzie Jey Cesarzka Mość przyciąwszy wodę święconą, przystąpiła potem do wielkiego ołtarza, a tam Xiążę Arcybiskup Wiedeński dał ślub, i zaśpiewał uroczyste Te Deum, podczas którego dawano ognia z dział i z ręczney broni.

Potem NN. Państwo w assistencyi całego Dworu powróciło do appartamentów wewnętrznych, gdzie nasamprzód Kardynał-Nuncyusz, potem pojedynczo Posłowie, a nakoniec małżonka Posła Hispańskiego na posłuchanie przypuszczonymi byli. Później Ministrowie zagraniczni z małżonkami swoimi mieli wraz posłuchanie w tajney sali radney.

Po tem posłuchaniu NN. Państwo wraz z N. Rodziną Cesarzką pokazało się w C. K. sali obrzędowej, gdzie Szlachta przedstawiona i do pocałowania ręki N. Pani przypuszczoną została.

NN. Cesarstwo Ichmość udali się potem do appartamentów wewnętrznych. Tymczasem w C. K. wielkiej sali ređutowey przygotowano wszystko do wielkiego bankietu, a gdy C. K. pierwszy W. Ochmistrz Xiążę Trautmannsdorff N. Panu o tem doniósł, raczył Jego Cesarzka Mość z N. Cesarzową, z N. Rodziną swoją, i z całym C. K. Dworem udać się do stołu otwartego, przy którym Ciąło dyplomatyczne i C. K. Dwor, honory czyniły. Podczas stołu C. K. kapella dworska popisywała się z dobranymi sztukami muzycznymi i śpiewaniami. Po stole, który trwał blisko godzinę, NN. Państwo w assistencyi całego Dworu, powróciło do appartamentów wewnętrznych.

Hrabia Rechberg, W. P. seł Bawarski przy Dworze Wiedeńskim, zaszczycenym został przez N. Cesarza i Króla W. Krzyżem Królewsko Węgierskiego orderu S. Szczepana.

Wiadomości zagraniczne.

N i e m c y .

Dnia 30. Października odprawiła się w Frankförcie nad Menem szóstka i ostatnia narada przygotowawcza Posłów seymowych, a uroczyste zagajenie Seymu Niemieckiego uchwalono na dzień 5. Listopada. Miano się już ugodzić względem najcelniejszych punktów poprzedniczego porządku sejmowego, według którego rozprawy odbywać się mają aż do ułożenia formalnego porządku sejmowego, który to ostatni tylko od Zgromadzenia już zebranego przepisany być może.

Według pism publicznych, układy miasta Hamburga z Rządem Francuzkim względem powrócenia własności Banku, już są zakończone. Pieniądze przez Marszałka Davousta zabrane, wynosiły 16 milionów franków. Rząd Francuzki ośiarował 10 milionów franków jako wynadgodzenie. Tę propozycję przyjęto, a obadwa Deputowani Hamburgscy wyiechali z Paryża do domu. P. Chapeaurouge został się jednakoż tam dla popierania rozszerzeń współobywateli swoich o zapłacenie rekwiżycyi, które Francuzom dostarczać musieli.

Nowa Kommissya Cenzury w Kasselu, w podanem Xięciu Elekterowi Heskkiem d. kładnym przedstawieniu udowodniła, że edykt wydany względem cenzury w Państwach Elektersko-Heskich nie może być wykonanym i do skutku przyprowadzonym, jeżeli z iedney strony Kommissji nie będą wyznaczone dostateczne fundusze na oparzenie się w książki, gazety i dzienniki, z drugiey strony zaś nie będzie ustanowioną potrzebną liczba Urzędników, ażeby wszędzie, a szczególnie na granicach Państwa czuwali nad dopełnieniem edyktu. Xiążę Elekter wydał więc rozkaz do Rejencyi, aby o tem natychmiast dała swoje zdanie, i aby podała środki, i kiemi by ten edykt mógł być najlepiej do skutku przyprowadzonym.

Pani Catalani, sławna śpiewaczka Włoska, która kilkanascie wielkich miast Niemieckich zwiędziła i w nich koncerta dawała, zjechała była w tymże samym celu do Monachium, lecz kazano iey d. 31. Października z tamtąd wyiechąć. Publiczność życzyła sobie wprawdzie dziwić się iey talentowi, lecz za nader obrażoną była wielką pychę tej śpiewaczki, okazaną w kilku dniach bawienia się oneyże, aby iey odjazdu żałować miała.

Według gazety Bayrayskiej, s. p. Król Wirtemberski, kilkoma dniami przed zęciem swoim czuł boleści w nodze, które jednakże nie przeszkadzały mu bydź obecnym na drugim koncercie przez Panią Catalani w Sztutgardzie dawany; atoli te boleści padły mu na piersi niespodzianie i zadały mu śmierć tak nagle, że drugi syn jego, Król Lewie Paweł, mieszkający po ostatnim powrocie swoim z Paryża w Mergentheimie, z kąd za pierwszą wiadomością o niebezpieczeństwie przyspieszył, iż go więcej nie zastał żywego. Nazajutrz po zęściu Króla, wojsko złożyło przysięgę wierności panującemu teraz Królowi, urodzonemu dnia 27. Września 1781.

Dnia 31. Października i 1. Listopada, ciało s. p. Króla Wirtemberskiego wystawione było w zamku Królewskim ze zwyczajnymi obrzędami, gdzie wszystkim mieszkańcom stolicy wolny był przystęp; dnia tego nastąpił pogrzeb w Ludwigsburgu. Około 7mej godziny wieczorem, przy uderzeniu we wszystkie dzwony zaczęło się uroczyste wyprowadzenie ciała, na którym znajdowali się WW. Urzędnicy Dworu, Szambelanowie służbę pełniący, Adjutanci jeneralni i skrzydłowi, Officerowie służbowi i Koniuszowie podróżni Jego Królewskiej Mości, przy asystencji gwardyi Królewskiej. Po przybyciu do Ludwigsburga, ciało Królewskie zaniesione do Kościoła zamkowego, gdzie naczelny Haznodzieja Królewski, X. d'Autel miał mowę, a potem przy muzyce żałobnej przez Królewską kapelę dworską odegranej, spuszczone zwłoki do rodzinnego grobu Królewskiego. N. Król Wirtemberski teraz panujący, był z Braćmi swoimi, Królewicami Pawłem i Wilhelmem, na tym akcie żałobnym w Kościele zamkowym, i oddał s. p. Królowi ostatnią usługę dziecięcą i braterską miłości.

Według obwieszczenia Królewsko - Wirtemberskiego Ministerium Stanu, postanowił terazniejszy Król przyjąć tytułaturę następującą: „Wilhelm z Bożej łaski Król Wirtemberski.“ W podaniach pisemnych zamiast formalnej przemowy, w związku z przełożeniem ma bydź kładziono: Najjaśniejszy Panie, a na adresie: Do Króla.

Francya.

Dziennik Burmistrzow (Journal des Maires) z dnia 31go Października zawiera co następuje: „Wszystko jest znakiem zupełnej niemocy; wściekłość nędznych pisma-

ków, o których donosiłszy w onegdajszej gazecie naszej (obaczyć numer 185ty tej gazety stronnicy 909 i 910), nie zna już granic. Nowa i haniebniejsza jeszcze edycja ohydneho paszkwila właśnie się teraz zjawiła; majestat Królewski i wszystko, co Francya okazałego i drogiego posiada, zelżonem jest z największą zjadłością, a bunt przepowiadany a bezprzykładną zuchwałością. „Prz szedł czas, (piszą ci nowi stronnicy ligi), gdzie Ludy „ratują Królów. Hiszpanie zdobyli znowu w swoim; Prusacy przymusiłi Fryderyka Wilhelma do działania bez podlegania „obcemu iarzmu, a Prusy uratowane zostały. Francuzi uratują Króla Francyjskiego.“ — Szaleńcy! Znaczeń tych Francuzów, którymi ważycie się grozić Królowi?.... Tak jest; uratują go oni, ale bez waszey zuchwałey pomocy; uratują go będąc mu posłusznymi i idąc za chorągwią jego, a nie za chorągwią buntu. Co tam prawicie o despotach bez woyska, o rewolucyach bez Ludu? Gdzież są wasze woyska? Gdzież jest Lud, który was słucha? We Francyi jest tylko jedno woysko i jeden Lud, a obie ulegają Królowi. Francuzi chcą w rzeczy samey wolności druku, osobistej wolności i odpowiedzialności Ministrow; lecz tego nigdy nie zechcą, aby wolność druku służyła za oręż morderczy w ręku kilku ambitnych, którzy udają, iż wierzą w plany najazdu i despotyzmu, żeby nas tem prędzey w niewoli pogrążyli; nie zechcą tego nigdy, aby osobistej wolności tak obszerne zostawiano pole, żeby nieprzyjaciele wszelkiej wolności targać się mogli na wolność publiczną; nigdy nakoniec nie zechcą tego, aby odpowiedzialność Ministrow, zmierzająca do nietykalności tronu i broniienia Narodu od czynow dowolnych, stawała się pozorem do ogołocenia Monarchy i Ludu z praw, które im Konstytucya nadała:“

Trybunał w S. Gaudens skazał dwie osoby, które niespokojące wieści rozszerzały, jedną na dwóletnie więzienie i grzywnę 2000 frankow, a drugą na rok więzienia i 500 frankow grzywny.

Rossya.

Według doniesień gazety Petersburskiej, Paczta północna, zjechał N. Cesarz i Król Alexander d. 13. (25.) Października do Gacyna, a potem wyjechał do Carskiego Sioła.